

Překládaná práce je tedy pokusem nastínit východiska Chalupckého programových článků a esejů zejména z přelomu třicátých a čtyřicátých let dvacátého století – z doby, v níž se Chalupcký stal mluvčím a teoretikem okruhu umělců a básníků, kteří se spojili do Skupiny 421. Snaží se rovněž poukázat na jejich pozici v kontextu reflexe umění, a to zejména v první třetině dvacátého století.